

ikke er strengt nødvendige ud fra en snæver læsning af konventionen.

Der bygges også her videre på (i)-mærkningen af samme årsager som nævnt ovenfor.

- c. Miljøorganisationernes udvidede klageret knytter sig til alle afgørelser efter lovens kapitel 3, 4 og 5. Efter konventionen kunne man begrænse sig til de afgørelser, der er omfattet af artikel 6 (bilagsaktiviteter m.v.)

Når konventionens afgrænsning ikke er valgt, skyldes det i forhold til kapitel 5-afgørelser, at det vil medføre de administrative vanskeligheder, der er nævnt under pkt. a, ligesom det i det hele taget ikke forekommer naturligt at have forskellige klagerregler, alt efter hvilken listevirkosomhed m.v. det drejer sig om. Hertil kommer, at en sådan minimumsimplementering vil indebære en begrænsning i den klageadgang, som landsdækkende miljøorganisationer har i dag. Endelig er der søgt skabt parallelitet til den klageadgang, som lokale miljøorganisationer har i dag, hvilket omfatter afgørelser efter kapitel 3, 4 og 5.

Udvidelsen af adgangen til at indbringe sager i 3. instans for Miljøklagenævnet medtager tillige shredder-anlæggene og en række husdyrbrug, som det ikke er nødvendigt at medtage efter en snæver læsning af konventionen, og der skelnes heller ikke her imellem klager over retlige og skønsmæssige afgørelser.

Der knytter sig samme administrative bevæggrunde hertil som nævnt ovenfor ad a-c.

3) Særligt om havmiljøloven

- a. Udvidelsen af klageretten for de lokale og landsdækkende miljøorganisationer omfatter alle afgørelser vedrørende hurtigfærger, hvor den kunne begrænses til alene at omfatte de afgørelser, hvor der skal gennemføres VVM (vurdering af virkningerne på miljøet), idet det alene er disse, der er omfattet af konventionens bilag I.

Baggrunden herfor er, at der er meget få afgørelser på dette område, og det vil være bureaukratisk og vanskeligt administrerbart, hvis der skulle gælde forskellige klagerregler for samme type af afgørelser alt efter, om der skal gennemføres VVM eller ej.

- b. Tilsvarende er medtagelsen af klapningssområdet udtryk for en implementering ud over konventionens mindstekrav, idet klapningssagerne ikke er omfattet af konventionens bilag I.

Dette sker for at fastholde den sammenhæng, der er i havmiljøloven i dag, hvilket er en logisk opbygning, idet man herved har ens klageregler for de miljømæssigt tungeste sager i loven.

4) Særligt om planloven

Udvidelser af klageadgangen ud over det absolut nødvendige er sket ved at medtage visse typer af afgørelser, som ikke er et krav efter konventionen.

Dette er teknisk/administrativt begrundet. Efter forslaget omfatter klageadgangen sager efter § 58, stk. 1, nr. 1, 3 og 4. Det er landzonesager (1), klager over VVM-tilladelser (3) og retlige klager i plansager, herunder klager over proceduren i VVM-sager (4). Sager, der efter konventionen skal være omfattet af klageadgangen, forekommer inden for alle tre grupper, tydeligst naturligvis for så vidt angår VVM-sagerne. Men der vil også være en række mindre sager, hvor det ikke efter konventionen er nødvendigt at indrømme klageadgang.

Det vil imidlertid være administrativt meget besværligt at arbejde med en afgrænsning baseret på konventionens afgrænsning af, hvilke sager organisationerne skal kunne klage over. Det vil være bureaukratisk, og det vil næppe medføre meget færre klagesager, fordi det ikke er sandsynligt, at organisationerne vil benytte sig af adgangen til at klage i de små sager.

5) Naturbeskyttelsesloven/råstofloven/skovloven/vandløbsloven

Konventionen nødvendiggør på disse lovområder kun en enkelt lovændring, nemlig en udvidelse af klageretten for landsdækkende og lokale miljøorganisationer i forhold til afgørelser vedrørende råstofindvinding på havet, der er omfattet af konventionens artikel 6.

De øvrige forslag om udvidelse af kredsen af klageberettigede organisationer er udtryk for en implementering ud over konventionens mindstekrav, der er i overensstemmelse med konventionens sigte. Det samme gælder forslaget om lovfæstelse af offentlighedens deltagelse i beslutningsprocessen vedrørende større naturforvaltningsprojekter.

Spørgsmål 44:

Hvordan vil ministeren sikre, at den øgede klageadgang ikke fører til, at flere miljøgodkendelsessager får urimeligt lange sagsforløb?